

Dit infomagazine is een uitgave van Adviesbureau Lahaye Heerlen BV. Publicatie geschiedt periodiek naar gelang relevante actualiteit beschikbaar is.

Indien u dit infomagazine niet meer wenst te ontvangen volstaat een verzoek per e-mail om u te verwijderen uit het bestand.

Adviesbureau Lahaye Heerlen B.V.
Pijnsweg 72
6419 CM Heerlen
tel. 045 574 25 25
fax 045 571 23 73
e-mail adviesbureau.lahaye@home.nl
www.lahaye.nl

Koempels eisen de opbrengst van 65 miljoen op die de verkoop van “hun” pensioenfonds AZL oplevert. Dit was en is, kort samengevat, de tendens van de reacties op de verkoop van AZL. Zonder specifiek op de kwestie van AZL in te gaan, daartoe ontbreekt het ons aan relevante informatie, is de kwestie van het recht op pensioen(reserve)overschot al vaker aan de orde geweest. Zo was er in 1976 het arrest Zwanenburg-Organon / Pensioenrisico (HR 10978) en in 1994 het arrest Bensdorp / Progress (HR 15520). De kern van deze uitspraken zouden wij willen typeren als “recht op pensioenaanspraken en niet op de dekking van deze aanspraken”. Overigens zien we dit uitgangspunt wel vaker terug in de pensioenjurisprudentie.

Geen tijdsevenredige opbouw vereist voor premieovereenkomsten in de nieuwe Pensioenwet (PW) maar wel volstreekte transparantie wat betreft welk deel van de betaling kosten en welk deel premie is (PW art. 17 c.q. TK 30 413 nr. 3 pag. 158). Dit is uiteindelijk geregeld in artikel 2 lid 2 van het Besluit uitvoering Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling van 18 december 2006, dat per 1 januari 2008 in werking treedt. Uiteraard dienen kosten- en premieverdeling wel getoetst te worden aan andere wetten zoals fiscale regelgeving en de Wet gelijke behandeling op grond van leeftijd bij de arbeid. Voor kapitaalovereenkomsten moet na b.v. 10 jaar (bij 40 opbouwjaren) 25% eindkapitaal zijn opgebouwd (TK 30 413 nr. 3 pag. 186). Naar onze mening betekent dit dat b.v. unit linked en universal life polissen niet meer gebruikt kunnen worden als pensioenpolissen bij een kapitaalovereenkomst. Tijdsevenredige financiering wordt geregeld in het financieel toetsingskader onder “technische voorzieningen” (PW hoofdstuk 6 artikel 126 en 133 voor pensioenfondsen en de Wet Financieel Toezicht artikel 3.67 voor verzekeraars).

De fiscale begrenzingen van kapitaalovereenkomsten in de zin van de PW zijn conform het Besluit van 19 december 2003, nr. CPP2003/1648M. Aldus reageerde minister Zalm in zijn brief van 4 december j.l. op het advies van 19 juni 2006 van de 'Adviescommissie fiscale behandeling pensioenen inzake PW in relatie tot fiscale regelgeving' om fiscale begrenzing van de kapitaalovereenkomst aan te geven. Dat wil zeggen dat de fiscale begrenzingen van de oude "streefregeling" van toepassing zijn op de nieuwe kapitaalovereenkomst. Wel zal het begrippenkader van dit besluit aan de PW worden aangepast.

In de verzekeringswereld wordt vooral naar het product gekeken en minder naar de arbeidsrechtelijke kant en dat heeft schrijnende gevolgen, is een stelling van Paul van der Heide, onafhankelijk pensioenadviseur uit Dordrecht, in het voorpagina-artikel van Bavam Balans van maart 2007, een uitgave van BAVAM, de gespecialiseerde verzekeraar van aansprakelijkheidsrisico's voor assurantietussenpersonen. Het gaat uiteraard over de verhoogde aansprakelijkheidsrisico's als gevolg van de complexer wordende pensioenmaterie en de invoering van de Pensioenwet in het bijzonder. De waarschuwing is om de complexiteit niet te onderschatten en meer aandacht te besteden aan advies dan aan verkoop. "Een pensioenvoorziening is een arbeidsvoorwaarde en het product dat daaraan hangt is feitelijk het sluitstuk", aldus Paul van der Heide.